

13. njedźela po šwjatej Trojizy.

Luf. 10, 23—37.

A wón wobroći so k swojim wučomnikam a dźesche wo-
šebnje: Sbožne šu te wočzi, kiž widža, šhtož wy widźieže. Pšče-
tož ja praju wam, so wjele profetow a kralow šu chzylu widźecž,
šhtož wy widźieže, a njejšu jo widželi; a šlyšecž, šhtož wy šly-
šicže, a njejšu po šlyšeli. A hlaj, duž stanu někajki pišma-
wucženy, šphtowasche jeho a dźesche: Mištrje, šhto mam ja
čžinicž, so brych wěcžne žitwenje herbowal? Wón pak dźesche k nje-
mu: Šak šteji pišane w šakonju? Šak lasujesč? Wón wotmolwi
a dźesche: Ty dyrbiš Boha, šwojeho Šnješa, lubowacž i žylej
šwojej wutrobu, i žylej šwojej dušchu, i žylej šwojej mozu a
je wschej šwojej myšlu; a šwojeho bližšeho jako šam
šo. Wón pak dźesche k njemu: Ty šy prawje wotmolwit;
čžin to, dha budžesč žitwy. Wón pak chzysche šo šam prawy
čžinicž a dźesche k Jesužej: Štoha dha je mój bližšči? Jesuž
pak wotmolwi a dźesche: Jedyn čžlowjek dźesche wot Jerusalema
dele k Jerichu a padže mješ rubježnikow; čži wužlekachu a šrani-
chu jeho, džechu šwój pucž a wostajichu jeho napoť moweho ležo.
Šta šo pak njenadžuzny, šo jedyn mješnik po tej šamej drošy
džesche; a jako wón jeho phtnu, winu šo na boť a pominu šo
jeho. Teho runja tež Levita, jako wón tam pšhińdže a jeho wu-
hlada, džesche wón nimo na boť. Jedyn Samaritski pak čžeh-
njesche po drošy, pšhińdže k njemu; a jako wón jeho wuhlada,
bē jemu jeho žel, a pšhistupiwšči k njemu wobali jeho rany a
linu do nich wolij a wino; a šbēhnutwšči jeho na šwoje šlocžo
wjedžesche jeho do hospody a phtasche jeho. Šasajtra pak da wón
šo na pucž a wucžeže dwaj kroschej a da jeju šospodarjej a dže-
sche k njemu: Phtaj jeho; a budžesč-li šhto wjazny na njeho wa-
žicž, chzu ja čži šaplacžicž, hdyž šažo pšhińdu. Šotry dha mješ
tymu šjomi šda šo tebi, šo je bližšči byl temu, kiž mješ rubjež-
nikow panuť bēsche? Wón pak dźesche: Šon, kiž šmilnosčž na
nim wopokasal je. Duž dźesche Jesuž k njemu: Dži a čžin tež
teje runosče. Šamjen.